

mende, naar saadanne Tilladelser forlanges, men det kan jo ske, at Branden kan finde Sted paa et Tidspunkt, da det er næsten umuligt for den Brandlidte at vente med at begynde at bygge. Jeg mener derfor, at en sliq Vending vil være i alle Parters Interesse, og jeg kan i Diebliftet ikke se, at der er Noget, som kunde tale imod, at en saadan Bestemmelse blev optagen i nærværende Lov, saaledes at det ved Lov blev fastslaaet, at det var tilladt en Brandlidt at opføre den ny Bygning i en Afstand af mindst 50 Alen fra andre Bygninger. Det er jo en Selvfølge, at jo fjernere Landbygninger ligge fra hinanden, desto mindre er Brandfare.

Justitsministeren (Nellemann):

Jeg skal først med Hensyn til det Spørgsmaal, som har været paa Bane flere Gange om at optage hele Indholdet af Loven af 2den Marts 1861, som den blev med de Vendinger, der nu her antagelig vilde blive vedtagne, i et Lovforslag, bemærke, at det jo oftere er blevet fremhævet, at Grunden til, at man ikke har villet gjøre det, er den, at man ikke har villet udvide Opgaven. Man kunde nemlig ikke godt indredigere samtlige den nævnte Lovs Paragrafer i dette Lovforslag, uden at ogsaa alle disse Paragrafer paany vilde komme under Forhandling, og Sagen saaledes mulig vilde faae et større Omfang, end den har faaet, hvorved der vilde blive lagt Vanskeligheder i Veien for den. Jeg tror, at det i praktisk Henseende vil være det Samme, om det var sset paa den Maade eller paa den Maade, som nu i Lovforslaget er foreskrevet i det sidste Stykke af § 17.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forstaaelsen af de Steder i § 4 og § 6, sidste Stykke, som den ærede næstsidste Taler berørte, skal jeg først sige, at saa vidt jeg skjønner, maa, naar der i § 4 tales om Skorstenspibens Hvide over Tagrygningen, Meningen være, at man skal regne i lige Linie fra Skorstenspiiben. Om man vil regne fra dennes Overkant eller fra det Sted, hvor Piiben kommer ud over Taget, kan vist ikke gjøre synderlig Forskjel; i alt Fald vil det være en saa lille Forskjel, at der maa forudsættes en overordentlig nøiagtig Maaling, for at det kan gjøre Noget, men jeg antager, at der maa regnes fra Skorstenspiibens Overkant. — Med Hensyn til § 6 forekommer det mig ligeledes ikke tvivlsomt, at det maa være den korteste Vej, der maa regnes, ligesom i § 4. Forrigt vil det formodentlig nok stille sig saaledes, at det vil blive nødvendigt at udarbejde en Instrux for Brandstyret, hvori haade dette og

mulige andre Punkter, som Erfaringen maatte henlede Opmærksomheden paa, vilde være nærmere at behandle. Det er jo nemlig Noget, som slet ikke kan undgaas, at der ved Lovens Anvendelse kan opstaa Tvivl, og at derfor enhver Lov eller i det Mindste mange Love vilde give Anledning til en hel Del Forespørgsler bagefter, det har ogsaa altid været Tilfældet. Disse Forespørgsler komme naturligvis mest i den første Tid, efter at Loven er traadt i Kraft; naar Sagen først er kommen i en vis Gange, gaar den senere mere af sig selv. Derfor kan man heller ikke betragte det som Tegnet paa, at en Lov i sig selv er slet affattet, at der i den første Tid efter dens Emanation kan fremkomme en hel Del Forespørgsler om, hvorledes den skal forstaaes. — Den ærede sidste Talers Bemærkning forstod jeg ikke ret, thi den Tilladelse, han talte om, maatte jo, saa vidt jeg forstod, være en Tilladelse fra Assurancelskaberne, men derom kan det, synes jeg, ikke være dette Lovforslags Sag at foreskrive Noget; det ligger udenfor dets Ramme. Dette Forslag gaar jo nemlig kun ud paa at indeholde de Bygningsforskrifter, som det Offentlige af Brandpolitikens Hensyn anser det for nødvendigt at give, men Tilladelse for Assurancens Vedkommende til at bygge paa et noget andet Sted end det, hvor den afbrændte Bygning har staaet, forekommer mig at ligge helt udenfor Lovforslagets Omraade. Det er jo et Spørgsmaal, som i det Hele taget hører under det kontraktmæssige Forhold mellem vedkommende Eier og Assurancelskabet. Der er i og for sig slet ikke Noget i Veien for, at et Assurancelskab helt kan opgive den Fordring, at der skal bygges nøiagtigt paa samme Sted, men det maa jo blive en Sag mellem Assurancelskabet og den Assurerende. Det forekommer mig derfor, at en saadan Bestemmelse ikke kunde have sin Plads i dette Lovforslag, og den kan vel overhovedet ikke gives ved Lov. Det vilde være et Indgreb i Kontraktfriheden. Jeg tror derfor ikke, at en Vending vedrørende dette Forhold vilde være paa sin Plads i dette Lovforslag.

Rettelser.

Sp. 704 i T. Nielsens Foredrag Linie 7 fra dennes Slutning: „efter Afstale“, læs: „efter Samtale“.